

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/94/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012200670
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012200670.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Soni Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Rabaka reklamné panely, s.r.o., IČO: 36 213 136, Rampová 5, Košice, zastúpený: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Nám. Slobody 6, Bratislava, za účasti: 1/ Letisko Sliač, a.s., IČO: 36 633 283, Letisko Sliač, Sliač, 2/ Dopravný úrad, Letisko M. R. Štefánika, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 07723/2012/SVBP-10617 zo dňa 17. februára 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/138/2012-49 zo dňa 19. novembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/138/2012-49 zo dňa 19. novembra 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 07723/2012/SVBP-10617 zo dňa 17. februára 2012, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici č. KSU BB 2011-788/1489-3:OŠSS Bi zo dňa 09.11.2011, ktorým bolo zrušené právoplatné rozhodnutie stavebného úradu obce Badín č. Oc.Ú.-518/2011/PM, ev. č. 7/2011 zo dňa 14.06.2011, ktorým bola povolená stavba „Doublebigboard Badín a NN káblová prípojka“ na pozemku KN parc. č. 1024/1, 1492/5, 3172/1 v katastrálnom území H., pre stavebníka NOX, s.r.o., Murgašova 8, Banská Bystrica.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že výrok rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici je po formálnej stránke perfektný a plne v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 65 zákona č.

71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) vyplýva, že správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného nadobudlo právoplatnosť, preto sa vec opäť nachádza v štádiu podanej žiadosti o vydanie stavebného povolenia. Stavebný úrad je povinný žiadosť preskúmať, doplniť doterajšie konanie a odstrániť zistené vady, no najmä posúdiť žiadosť z hľadiska existencie ochranného pásma určeného v súlade so zákonom č. 143/1998 Z.z. o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 143/1998 Z.z.“). Ochranné pásma v zmysle zákona č. 143/1998 Z.z. zabezpečujú bezpečnosť leteckej prevádzky na letiskách a spoľahlivú činnosť leteckých pozemných zariadení, ako aj vytvorenie podmienok na ich ďalší rozvoj. Zjavného pochybenia sa stavebný úrad dopustil tým, že opomenul posúdiť súlad navrhovanej stavby s vlastným územným plánom a tiež s územným plánom vyššieho územného celku Banskobystrického kraja, z ktorého vyplýva, že rešpektovanie ochranných pásiem letísk a ich zabezpečovacích zariadení je záväzným regulatívom funkčného a priestorového usporiadania. V danej lokalite je potrebné preskúmať dodržanie podmienok ochrany verejného záujmu, chráneného osobitným predpisom o civilnom letectve. Ochrana bezpečnosti civilného letectva, z ktorej vyplýva ochrana ľudských životov, zdravia a v rámci ktorej sú chránené aj materiálne hodnoty je nepochybne prioritnejší záujem ako individuálne práva žalobcu vlastníť majetok a profitovať z neho. Vlastnícke právo nie je neobmedzené, je determinované právom tretích osôb a nesmie byť realizované v rozpore s právom. Existencia ochranného pásma letiska je verejne prístupnou informáciou, ku ktorej má prístup každý potenciálny záujemca s nahliadnutím do územného plánu obce Bačín, preto žalobca (jeho právny predchodca) mal možnosť získať potrebné informácie o území, overiť si regulatívy a limity daného územia, pričom tomu mal prispôsobiť svoje zámery.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby ho odvolací súd zmenil a napadnuté rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, ako aj rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si na náhradu uplatnil trovy konania vo výške 501,36 €. Žalobca uviedol, že obe rozhodnutia správnych orgánov považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho odôvodnenia. Podľa jeho názoru nie je možné, aby až v rámci správneho súdnictva správny orgán v rámci vyjadrenia k žalobe dodatočne odôvodňoval svoje rozhodnutie a mohol tak konvalidovať vadu nepreskúmateľného odôvodnenia. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré spĺňa zákonné náležitosti musí byť integračnou súčasťou správneho rozhodnutia, nie ďalších úkonov správneho orgánu. Takisto správny súd nemôže odôvodnením svojho rozhodnutia odstrániť nedostatok riadneho odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu, v opačnom prípade odníma možnosť účastníkovi správneho i súdneho konania vecne argumentovať už po prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu. Riadne odôvodnenie je povinnou náležitosťou každého rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie žalovaného sa žiadnym kvalifikovaným spôsobom nevyrovnalo s námietkou nedostatku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa spočívajúceho v tom, že prvostupňový správny orgán vec nevrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie. Žalovaný neuviedol, z akého dôvodu ide o stav, kedy sa rozhodnutie zrušuje s konečnou platnosťou a nie o stav, kedy sa rozhodnutie zruší a vec sa vráti späť správnenému orgánu, ktorý pôvodné rozhodnutie vydal, na nové konanie a rozhodnutie. Rozhodnutie žalovaného len skonštatovalo, že verejný záujem prevyšuje nad súkromným bez dostatočného odôvodnenia, preto také žalobca považuje za nepreskúmateľné, v dôsledku absencie odôvodnenia v súlade s požiadavkami na riadne a presvedčivé odôvodnenie. Správny orgán sa vecou nezaoberal z pohľadu dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu, napriek tomu, že tak bol povinný urobiť ex offio a z tohto pohľadu svoje rozhodnutie vôbec neodôvodnil. Žalovaný začal svoje rozhodnutie riadne odôvodňovať až v konaní pred správnym súdom. Pokiaľ však toto odôvodnenie nebolo obsiahnuté už v prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu, odňala sa žalobcovi možnosť konať a relevantne argumentovať už v správnom a následne i v súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/36/2007, 5Sž/37/2006, 1So/111/2010. Nedostatok odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu sťažuje obranu účastníka proti rozhodnutiu, s ktorým nesúhlasí, lebo mu je odňatá možnosť poukázať na nesprávnosť

záverov konajúceho orgánu štátnej moci a vytvára aj prekážku pre súdny prieskum napadnutého rozhodnutia. Úlohou súdu v správnom súdnictve je preskúmať vecnú správnosť správnych rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť správneho orgánu vrátane odôvodňovania rozhodnutia. Len v konaní pred správnym orgánom môže dôjsť k náprave vady konania a rozhodnutia spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení.

III.

Ďalší účastník 1/ a ďalší účastník 2/ vo svojich vyjadreniach k podanému odvolaniu uviedli len, že sa pridržiavajú svojich predchádzajúcich vyjadrení a stotožňujú sa s rozhodnutím súdu prvého stupňa. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk <., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil, že Krajskému stavebnému úradu v Banskej Bystrici bol dňa 01.08.2011 od spoločnosti Letisko Sliač, a.s. doručený podnet na preskúmanie rozhodnutia obce Badín č. Oc.Ú.-518/2011/PM, ev. č. 7/2011 zo dňa 14.06.2011 v mimo odvolacom konaní. Jedným z dôvodov podnetu bola skutočnosť, že stavba povolená rozhodnutím obce Badín zasahuje do ochranných pásiem letiska Sliač, určených rozhodnutím Štátnej leteckej inšpekcie zn.: 1-430/92/ILPZ zo dňa 27.10.1992. Taktiež dňa 15.08.2011 podal Letecký úrad Slovenskej republiky podnet na preskúmanie rozhodnutí obce Badín č. Oc.Ú.-442/2011/PM, ev. č. 6/2011 zo dňa 06.06.2011 a č. Oc.Ú - 518/2011/PM, ev. č. 7/2011 zo dňa 14.06.2011 v mimo odvolacom konaní. Dôvodom podnetu bolo zistenie, že v ochranných pásmach Letiska Sliač sa nachádzajú reklamné zariadenia, ktoré boli predmetnými rozhodnutiami obce Badín povolené a sú zrealizované v rozpore s výškovým obmedzením vyplývajúcim z existencie ochranného vzletového a približovacieho priestoru Letiska Sliač, v rozpore s ochranným pásmom proti nebezpečným a klamlivým svetlám, v rozpore s výškovým obmedzením vyplývajúcim z existencie ochranného pásma okrskového rádiolokátora. Letecký úrad žiadal predmetné rozhodnutia obce Badín z dôvodu zaistenia bezpečnosti leteckej prevádzky zrušiť a stavby odstrániť, keďže predmetné rozhodnutia boli vydané bez záväzného stanoviska leteckého úradu ako dotknutého orgánu. Obe rozhodnutia sú aj v rozpore s územným plánom vyššieho územného celku Banskobystrického kraja.

Dňa 24.05.2011 podal žiadateľ - spoločnosť NOX, s.r.o. (predchodca žalobcu) žiadosť o vydanie rozhodnutia na realizáciu stavby „Doublebigboard Badín 2“ a stavebný úrad obec Badín predmetnú stavbu povolil. Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici svojím rozhodnutím zrušil napadnuté rozhodnutie obce Badín z dôvodu, že neumožnil spoločnosti Letisko Sliač, a.s. zúčastniť sa predmetného stavebného konania. Stavebný úrad taktiež pochybil, keď v predmetnom konaní nepriznal leteckému úradu postavenie dotknutého orgánu. Stavebný úrad mohol rozhodnúť len na základe záväzného stanoviska leteckého úradu, následne mal tieto podmienky zakotviť do povolenia a tým zabezpečiť, aby rozhodnutie bolo v súlade s platnými právnymi predpismi. Stavebný úrad Obec Badín postupoval v rozpore s § 32 ods. 1 Správneho poriadku a § 59 ods. 1 písm. b/, § 62 ods. 3, § 71 ods. 1 písm. c/, §

126 ods. 1, § 140a ods. 1 písm. a/, § 140a ods. 3, § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 50/1976 Zb.“). Žalovaný potvrdil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici s tým, že v danom prípade všeobecný záujem na dodržaní zákonnosti prevažuje nad právami nadobudnutými dobromyseľne. Krajský stavebný úrad zistil v rozhodnutí stavebného úradu závažné porušenia zákona č. 50/1976 Zb. a Správneho poriadku, ktoré spôsobili nezákonnosť rozhodnutia stavebného úradu. Stavebný úrad je povinný následne nanovo konať so všetkými účastníkmi konania a na základe súhlasných záväzných stanovísk všetkých dotknutých orgánov rozhodnúť o podanej žiadosti vo veci „Doublebigboard Badín a NN káblová prípojka“ v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v danom prípade prevažuje povinnosť zabezpečiť zákonnosť v postupe a rozhodnutiach stavebného úradu a tiež prevažuje verejný záujem na dodržaní zákonnosti s ohľadom na bezpečnosť civilnej leteckej dopravy nad dobromyseľne nadobudnutými právami stavebníka.

Podľa § 65 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne mu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 59 ods. 1 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom v čase vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

Podľa § 126 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. ak sa konanie podľa tohto zákona týka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. dotknutým orgánom podľa tohto zákona je orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1, ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má

naň nadväzovať alebo s ním súvisí.

Podľa § 140a ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazeráť do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Podľa § 140b ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Odvolačný súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s príhľadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. k úplným a výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa stotožňuje, dodáva:

Správny orgán môže preskúmať právoplatné rozhodnutie z vlastného podnetu (na základe zistenia, ku ktorému dospel napríklad pri previerke činnosti podriadeného správneho orgánu) alebo z podnetu kohokoľvek iného (napr. z podnetu účastníka konania, zúčastnenej osoby, inej osoby, atď.). (...) Správny orgán po preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania rozhoduje vo veci samej; pôvodné rozhodnutie môže len zmeniť alebo zrušiť. Nie je oprávnený vec zrušiť a súčasne ju vrátiť na nové prejednanie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal; správny poriadok túto právomoc neustanovuje. Jediným dôvodom, ktorý oprávňuje správny orgán zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie, je jeho nezákonnosť, t.j. jeho rozpor so zákonom, resp. s iným právnym predpisom (§ 3 ods. 1) - v žiadnom prípade nepostačuje jeho vecná nesprávnosť, resp. neúčelnosť, neefektívnosť atď. Musí ísť pritom o také porušenie predpisu, ktoré zapríčinilo nezákonnosť rozhodnutia vo veci. (...) Zákonná povinnosť správneho orgánu dbať pri zrušovaní a zmene právoplatného rozhodnutia, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté, nemožno chápať tak, že tieto práva nemôžu byť dotknuté vôbec. Zákonodarca takýmto spôsobom zakotvil právnu ochranu účastníka konania, ktorý mal poctivý a otvorený vzťah k správnejmu orgánu alebo k rozhodovanej veci a nevyvolal skutkový omyl na strane správneho orgánu. Súdna judikatúra vychádza zo skutočnosti, že je povinnosťou správneho orgánu pri rozhodovaní podľa § 65 ods. 2 zväžiť, či práva nadobudnuté na základe právoplatného rozhodnutia boli nadobudnuté dobromyseľne a či môžu byť zmenou alebo zrušením rozhodnutia dotknuté. Táto úvaha správneho orgánu je predmetom súdneho preskúmania. Súd pritom skúma, ktoré skutočnosti považoval správny orgán pre svoju voľbu za rozhodujúce, akým spôsobom ich zisťoval a akými skutkovým a právnymi úvahami sa pritom riadil. (Košičiarová, S.: Správny poriadok, Komentár, Heuréka, 2004, str. 271, 272).

Senát odvolacieho súdu uvádza, že v rámci prieskumu rozhodnutia mimo odvolacieho konania zákon nedáva správnejmu orgánu možnosť po zrušení rozhodnutia vec vrátiť na nové prejednanie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Krajský stavebný úrad v Banskej Bystrici preto postupoval správne, keď rozhodnutím č. KSU BB-2011-788/1489-3:OŠSS Bi zo dňa 09.11.2011 právoplatné rozhodnutie obce Badín č. Oc.Ú.-518/2011/PM, ev. č. 7/2011 zo dňa 14.06.2011 zrušil.

Skutočnosť, že si stavebný úrad pred vydaním stavebného povolenia nevyžiadal stanovisko príslušných dotknutých orgánov, predstavuje výrazné porušenie zákona, ktoré zakladalo dôvod jeho zrušenia. Nemožno sa stotožniť s námietkou, že išlo len o porušenie predpisov procesného charakteru, keďže

opomenutie vyžiadania si stanoviska dotknutého orgánu mohlo výraznou mierou ovplyvniť samotné vydanie stavebného povolenia a podmienky v ňom uvedené. Taktiež aj opomenutie pribratia ďalšieho účastníka do konania predstavuje závažné pochybenie správneho orgánu, ktoré odôvodňovalo zrušenie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní. Povoľovaná stavba sa nachádzala v ochrannom pásme Letiska Sliač a stavebnému úradu muselo byť zrejmé, že v danej lokalite je potrebné posudzovať podmienky ochrany verejného záujmu, chráneného osobitným predpisom o civilnom letectve.

Odvolacie konanie tvorí jeden celok s konaním v prvom stupni. Prvostupňový správny orgán pochybil, keď sa odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevenoval otázke dobromyseľného nadobudnutia práv žalobcu na základe rozhodnutia obce Badín. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že stavebný úrad opomenul Letisko Sliač ako účastníka konania a Letecký úrad SR ako dotknutý orgán, čo sú tak závažné porušenia zákona v konaní a rozhodnutí stavebného úradu, ktoré odôvodňujú zrušenie rozhodnutia stavebného úradu v mimo odvolacom konaní; všeobecný záujem na dodržaní zákonnosti v danom prípade jednoznačne prevahuje nad právami nadobudnutými dobromyseľne. Existencia ochranných pásiem letiska Sliač je dostupnou informáciou, vyplývajúcou z územných plánov obce, ako aj vyššieho územného celku, preto mohla byť známa aj pre potenciálnych investorov. V súvislosti s touto námietkou žalobcu sa senát odvolacieho súdu stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že odôvodnenie správneho orgánu je v tomto smere strohé, avšak vystihujúce podstatu, prečo verejný záujem na bezpečnosti civilnej leteckej dopravy prevyšuje nad záujmami žalobcu. Zároveň odvolací súd poukazuje na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 SŽ 98-102/02 zo 17. decembra 2002, ktorý uvádza, že „dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutia pre účastníka.“ Odvolací súd mal za to, že strohé odôvodnenie rozhodnutia týkajúce sa prevahy verejného záujmu nad dobromyseľne nadobudnutými právami žalobcu vystihlo podstatu prejednávaneho prípadu, a preto nebolo potrebné dané rozhodnutie zrušiť z dôvodu doplnenia odôvodnenia ohľadom dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu. Ochrana bezpečnosti civilného letectva, z ktorej vyplýva ochrana ľudských životov, zdravia, materiálnych hodnôt predstavuje prioritnejší záujem ako individuálne práva žalobcu vlastníť majetok a profitovať z neho, navyše ak bola existencia ochranného pásma letiska verejne prístupnou informáciou, ktorú si mohol žalobca, resp. jeho právny predchodca vopred zistiť a tomu prispôbiť aj svoje podnikateľské zámery.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.